

באותה שעה בונים הקדוש ברוך הוא לכל הפמליא שלו, ואמר להם: לכו ותשמעו את ספור השבחה שלי שמדברים הבנים שלי ושמחים בגאולתי. אז בלם מתכננים, ובאים ומתחברים עם ישראל, ושמעים ספור השבחה ששמחים בהדות גאולת אדונם. אז באים ומודים לקדוש-ברוך-הוא על כל אותם נסים וגבורות, ומודים לו על העם הקדוש שיש לו בארץ ששמחים בשמחת הגאולה של אדונם.

אז מתוסף לו ב"ח וגבורה למעלה, וישראל באותו ספור נותנים ב"ח לרבונם, כמו מלך שמוסיף ב"ח וגבורה בשמשבחים וגבורתו ומודים לו, ובלם פוחדים מפניו, ומתעלה כבודו על בלם. ולכן יש לשבחה ולדבר בספור זה כמו שנאמר. כמו זה הוכה על בן אדם לדבר תמיד לפני הקדוש ברוך הוא ולפרסם את הנם בכל אותם נסים שעשה.

ואם תאמר, למה זה הוכה?, והרי הקדוש ברוך הוא יודע הכל, כל מה שהיה ושהיה לאחר מכן? מדוע פרסום זה לפניו, על מה שהוא עושה, והוא יודע? אלא ודאי צריך אדם לפרסם את הנם ולדבר לפניו בכל מה שהוא עשה, משום שאותם דברים עולים, וכל הפמליא שלמעלה מתכננת, ורואים אותם ומודים בלם לקדוש-ברוך-הוא, ומתעלה כבודו עליהם למעלה ולמטה.

ולפי שראינו שצריכים לפרסם הנם, על בן אנו מפרסמים הנם, שב"ח בדורנו באלה השישי מסיימים בפעם השישית זוהר הקדוש. וכבר אמר אחד מן הצדיקים שבדור עקבתא דמשיחא יהיה קשה להאמין בהקדוש ברוך הוא כמו לטפס על קיר חלק ואמר על כך שכמו במבנה של אליהו בהר הכרמל, גם הפעם תרד אש מן השמים, אך הפעם תרד לצדם של נביאי הבעל, ורק מעוט יחזיקו באמונה... וכן להתחזק באמונה יהיה קשה כמו לטפס על קיר חלק ...

ואם יש בדורנו כל כך הרבה אנשים שסיימו זוהר הקדוש, ונדאי שהוא גם, בזכותו של רשב"י ע"ה, וצריכים לפרסמו עוד ועוד, שרשב"י הכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים, והעקר לחזר בתשובה שלימה גם לרחוקים ביותר בידוע.

ועל בן נשבה לאדון הכל וגפרסם בריבים כבודו שזכינו ב"ח בארצנו הקדושה למאות שיעורים הנלמדים בזוהר הקדוש לעשרות אלפים הלומדים ומסיימים זוה"ק ולרבות המשתוקקים לחסות בצל רשב"י וללמוד תורתו, וכבר הופץ הקונטרס "ערכה של שעה" כ 200.000 עותקים והמלפונים במשוב חוזרים ומספרים על הגדל והעוצמה שמוסיפים בכל יום, מאות הלומדים זוהר בפרט בשבת קודש, ספורים על אנשים שנעשו לבעלי תשובה גמורים בזכות הזוהר הקדוש ובכחה של רשב"י, אנשים פשוטים הנמשכים דרך הלימוד ומתעלים עוד ועוד לדרגות גבוהות ונעלות, מועמים ורואים כי טוב, ומתענגים על למודם ומתקרבים אל ה', נסים ונפלאות, ישועות ונחמות בזכות הזוה"ק.

ונספר לכם ספור אחד. והפעשה ארע עם אחד שיצא לתרבות רעה ועזב את הדת לגמרי, עד שאפילו כפה לא שם על ראשו, לא שמר שבת ולא כלום והגיע לדיוטא תחתונה, התחתון עם גויה. לאחר שראה את הזוהר של החק ביום ראשון פרשת שמות, ושם כתוב חמרת האפור שעבר, הכיר וראה מה הוא עשה, מיד התחרט על מעשיו, ונסע לבתל ובכה